

مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی
د ستراتژیکو او سیمه ییزو خبرنو مرکز

تحليل هفته

شماره: ۱۳۸ (از ۲۵ میزان الی ۲ عقرب ۱۳۹۴ هـ ش)

این نشریه مجموعه تحلیل رویدادهای مهم سیاسی و اقتصادی هفته وار است که به زبان های پشتو، دری، انگلیسی و عربی، توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقی تهیه و نشر می گردد، تا نهادهای سیاست گذار از آن استفاده نمایند.

آنچه در این شماره می خوانید:

- مقدمه ۲
- **د امریکایی سرتبرو د حضور دوام او پر روان وضعیت یې اغېزې**
- په افغانستان کې د امریکا متذبذبه پوځي تگلاره..... ۴
- د سرتبرو د ایستلو نوې ستراتژي..... ۵
- اوباما ولې د سرتبرو د ایستلو ستراتژي بدله کړه؟..... ۵
- افغانستان؛ د امریکا په بهرني سیاست کې..... ۶
- د امریکایی سرتبرو د حضور د دوام اغېزې..... ۶

امکان همکاری نظامی چین و روسیه با افغانستان

- سابقه روابط چین و افغانستان..... ۹
- نگرانی امروز چین ناشی از چیست؟..... ۹
- امکان همکاری نظامی روسیه..... ۱۰
- سیاست منطقی چین و روسیه..... ۱۱
- نتیجه گیری..... ۱۲

مقدمه

د افغانستان د جگړې په اړه د امریکا د ولسمشر بارک اوباما د تگلارې له مخې ټاکل شوې وه، چې د ۲۰۱۶ کال تر پایه ټول امریکایي سرتېري له افغانستانه ووځي؛ خو اوس یو ځل بیا د امریکایي سرتېرو د ایستلو ستراتیژي داسې بدله شوه، چې له ۲۰۱۶ کال وروسته به هم تقریباً ۵۵۰۰ سرتېري په افغانستان کې پاتې کېږي. پوښتنه دا ده، چې اوباما ولې له افغانستانه د خپلو سرتېرو د ایستلو ستراتیژي بدله کړه؟ او د دغو سرتېرو د حضور د دوام اغېزې به د هېواد پر روان وضعیت، سوله، امنیت او اقتصاد څه وي؟

له بلې خوا پورتنۍ پرېکړه داسې مهال کېږي، چې په تېرو شو میاشتو کې د هېواد په بېلابېلو سیمو، په تېره بیا شمال کې یو شمېر ولسوالۍ د طالبانو ولکې ته ورغلې دي او تېره میاشت د کندز ستراتیژیک ولایت هم د څو ورځو لپاره د طالبانو لاسته ورغی. له همدې کبله د روسیې او چین پاملرنه هم د افغانستان په لور زیاته شوې ده.

تېره اوونۍ د افغانستان او چین ترمنځ د دفاعي همکاریو یو هوکړه لیک هم لاسلیک شو او افغان چارواکو روسیې ته هم په سفرونو کې له دغه هېواده د پوځي همکاریو غوښتنه وکړه؛ خو په اوسني وخت کې د افغانستان په اړه د چین اندېښنې څه دي؟ او له افغان حکومت سره د چین او روسیې د پوځي مرستو څومره شونتیا شته ده؟ د اوونۍ تحلیل په دې ګڼه کې د همدغو موضوعاتو په اړه د ستراتیژیکو او سیمه ییزو څېړنو مرکز د څېړنیزې څانګې شننې او څېړنې لولۍ.

د امریکایي سرتېرو د حضور دوام او پر روان وضعیت یې اغېزې

تېره اوونۍ د امریکا د متحده ایالاتو ولسمشر بارک اوباما، په افغانستان کې د امریکایي پوځیانو د پاتې کېدو په اړه خپله تگلاره روښانه کړه. د دغې نوې پوځي تگلارې له مخې به، امریکا د ۲۰۱۶ کال تر پای پورې په افغانستان کې تقریباً ۹۸۰۰ سرتېري وساتي او له هغه وروسته به ۵۵۰۰ امریکایي سرتېري په هېواد کې پاتې شي.

د امریکایي پوځیانو د حضور د دوام په اړه د امریکا د حکومت دغې نوې تگلارې د افغانانو هرکلی او پر ضد یې توند غبرگونونه هم له ځان سره درلودل. د ملي وحدت حکومت د امریکا له دغه نوي سیاست څخه تود هرکلی وکړ؛ خو طالبانو او په افغانستان کې یو شمېر نورو ډلو دا د جگړې د اوږدېدو په معنا وبلله.

دا چې په افغانستان کې د امریکا پوځي تگلاره په تېره بیا د سرتېرو د ایستلو تگلاره له کومو پړاونو تېره شوه؟ د اوباما د دغې نوې پوځي تگلارې تر شا کوم لاملونه وو؟ افغانستان د امریکا په بهرني سیاست کې په کوم موقعیت کې دی؟ او همدا راز د امریکایي پوځیانو د حضور د دوام اغېزې به پر سوله او امنیت او په هېواد کې پر روان وضعیت څه وي؟ دلته یې په اړه شننه لولئ.

په افغانستان کې د امریکا متذبذبه پوځي تگلاره

پر افغانستان د امریکا هوایي بریدونه د ۲۰۰۱ کال د اکتوبر په ۷مه نېټه پیل شول او په نوامبر میاشت کې بیا تقریباً ۱۳۰۰ امریکایي سرتېرو په افغانستان کې حضور درلود، چې دا شمېره بیا د ۲۰۰۴ کال په اپرېل میاشت کې ۲۰۳۰۰ سرتېرو ته ورسېده. هغه مهال امریکا د عراق په جگړه کې ښکېل شوه او ټوله پاملرنه یې هم د عراق په لور شوه. له همدې کبله یې د ۲۰۰۷ کال تر پایه په افغانستان کې د سرتېرو شمېره شاوخوا ۲۵۰۰۰ تنو ته رسېده.

په ۲۰۰۸ او ۲۰۰۹ کال کې په افغانستان کې د امریکایي سرتېرو شمېر له ۶۰۰۰۰ شپېتو زرو واوښت. په په ۲۰۰۸ کال کې کله چې اوباما په امریکا کې د «بدلون» او د «دوو جگړو ختمولو» تر شعار لاندې ولسمشریزې ټاکنې وگټلې؛ نو د امریکا په پوځي تگلاره کې افغانستان یو ځل بیا مطرح شو. اوباما له یوې خوا له عراق څخه خپل سرتېري وايستل او په ۲۰۰۹ کال په وروستیو کې یې افغانستان ته د ۳۳۰۰۰ تازه دمه سرتېرو د استولو پرېکړه وکړه؛ خو ترڅنگ یې د ۲۰۱۱ کال له نیمایي وروسته د سرتېرو د ایستلو اعلان هم هممهاله ورسره وکړ. له همدې کبله د ۲۰۱۰ کال د اگست په میاشت کې، په افغانستان کې د امریکایي سرتېرو شمېر شاوخوا یو لکو تنو ته ورسېد.

د ۲۰۱۱ کال د جون په ۲۳مه نېټه د امریکا ولسمشر اوباما بیا [اعلان](#) وکړ، چې په راتلونکو پنځلسو میاشتو کې به ۳۳ زره امریکایي سرتېري، چې افغانستان ته په ۲۰۰۹ کال کې استول شوي وو، بېرته امریکا ته ستانه شي. د ۲۰۱۲ کال د شیکاگو په کنفرانس کې پرېکړه وشوه، چې له افغانستان څخه به ډېری بهرني سرتېري د ۲۰۱۴ کال په پای کې ووځي، د ناټو او امریکا پوځي ماموریت به هم پای ته ورسېږي او د امنیتي چارو واک به افغان ځواکونو ته وسپارل شي.

وروسته بیا په ۲۰۱۳ کال کې امریکا د افغان ولسمشر حامد کرزي له خوا د امنیتي تړون د نه لاسلیک کولو له کبله څو ځله د سرتېرو د ایستلو اعلان هم د سیاسي فشار په توګه استعمال کړ؛ مګر بیا هم له افغانستانه د امریکایي سرتېرو د ایستلو لړۍ په ورو ورو روانه وه.

د ۲۰۱۴ کال په پای کې اوباما په رسمي توګه په افغانستان کې د امریکایي سرتېرو د جگړه‌بیز ماموریت د پای [اعلان](#) وکړ؛ خو ترڅنگ یې وویل چې د افغان جګپوړو چارواکو په غوښتنه به په افغانستان کې یو شمېر امریکایي سرتېري د دوو موخو لپاره پاتې شي. لومړی دا چې افغان سرتېرو ته به مشورې ورکوي، هغوی به روزي او مرسته به ورسره کوي. دویم دا چې د القاعدې د پاتې شونو پرضد به عملیات ترسره کوي.

د سرتېرو د ایستلو نوې ستراتیژي

اوباما په امریکا کې د ۲۰۰۸ کال د ولسمشریزو ټاکنو له گټلو راهیسې د ۲۰۱۵ کال تر لومړیو میاشتو پورې داسې تگلاره درلوده، چې د ۲۰۱۶ کال په پای کې به له افغانستان څخه د امریکایي سرتېرو وتل بشپړ کړي او په دې توگه به د امریکا په تاریخ کې د دوو جگړو ختمونکي ولسمشر شي.

بارک اوباما په تېرو څو میاشتو کې د نړیوالو، سیمه ییزو او خپله د امریکا او افغانستان حالاتو ته په کتو سره، یوازې په ۲۰۱۵ کال کې د امریکایي سرتېرو د وتلو په ستراتیژي کې دوه ځله بدلون راوړ. د ۲۰۱۵ کال د مارچ په میاشت کې یې د افغانستان له ولسمشر اشرف غني سره له کتلو وروسته پرېکړه وکړه، چې له افغانستانه به د امریکایي سرتېرو ایستل ورو کړي. د امریکایي سرتېرو د وتلو د مخکیني پلان له مخې، د ۲۰۱۵ کال تر پایه پورې باید په افغانستان کې له ۹۸۰۰ سرتېرو څخه یوازې ۵۵۰۰ پاتې شوي وای. دغه مهال امریکا د اشرف غني په وړاندیز او د خپلو اندېښنو له کبله [اعلان](#) وکړ، چې د ۲۰۱۵ کال تر پایه پورې به ۹۸۰۰ سرتېري په افغانستان کې وساتي او د ۲۰۱۷ کال د وتلو پر پلان به عمل وکړي.

د سپتمبر میاشتې په وروستیو کې چې کله د کندز ښار د طالبانو ولکې ته ورغی او تر دوو اوونیو پورې د هغوی تر کنټرول لاندې و، امریکا هم په خپله پالیسي کې بدلون راووست او اوباما [اعلان](#) وکړ، چې امریکا به په افغانستان کې د ۲۰۱۶ کال تر پایه پورې ۹۸۰۰ سرتیري وساتي او له ۲۰۱۶ کال وروسته به تقریباً ۵۵۰۰ سرتیري دلته پاتې شي.

اوباما ولې د سرتېرو د ایستلو ستراتیژي بدله کړه؟

دا چې د امریکا ولسمشر ولې په افغانستان کې خپلې پوځي تگلارې ته بدلون ورکړ او ولې یې د امریکایي سرتېرو د وتلو ستراتیژي په یوه کال کې دوه ځله بدله کړه، لاندې عوامل لري:

- **د افغانستان حالات؛** د افغانستان داخلي حالات هغه لامل دي، چې خپله د امریکا حکومت او اوباما یې هم په رسمي توگه د دغې بدلېدونکې امریکایي پوځي تگلارې عامل بولي. د امریکا دغه نوې ستراتیژي د کندز ولایت د سقوط او د طالبانو له خوا د لسگونه ولسوالیو د نیولو تر سیوري لاندې رامنځته شوه. خو بیا هم دلته مهمه پوښتنه دا ده، چې امریکا د سل زره سرتېرو د ساتلو په وخت کې د دولت وسله وال مخالفین کمزوري نه کړای شول او امنیت یې ټینګ نه شو کړای، نو د ۵۵۰۰ سرتېرو پر مټ به یې څرنگه وکړي؟!

• **سیمه ییز حالات؛** په سیمه کې روان حالات هم هغه بل لامل دی، چې امریکایان اړباسي ترڅو په افغانستان کې پاتې شي. امریکا غواړي په سیمه کې د خپل شتون له لارې په اوکراین او سوریه کې بایللې لوبه تر څه حده جبران کړي. خو په بل اړخ کې روسیې د سیمې له نورو هېوادونو سره خپلې اړیکې پراخې کړې دي. د بېلگې په توګه اوسمهال یې له پاکستان سره اړیکې د تېرو څو لسيزو په پرتله تر ټولو ښې دي. په همدې تړاو د افغانستان د پخواني ولسمشر د دفتر رییس عبدالکریم خرم هم په خپله وروستی لیکنه کې، همدې ټکي ته اشاره کړې او د کندز سقوط یې د امریکایي سرتېرو د پاتې کېدو لپاره یوه ډرامه بللې ده.

• **د امریکا راتلونکې ټاکنې؛** دغه نوې پوځي تگلاره به د امریکا په راتلونکو ولسمشریزو ټاکنو کې هم دیموکرات گوند ته ارزښت لري. د اوباما دغه پرېکړه به که څه هم د دیموکرات گوند د یوه احتمالي نوماند جو بایدن بهرني سیاست ته تاوان ورسوي؛ ځکه دی د سرتېرو د ایستلو پر دریځ مشهور دی؛ خو بل پلو، د امریکا د ټاکنو لپاره د همدغه گوند بلې احتمالي نوماندې هېلري کلنټن د دغه نوي دریځ تود هرکلی وکړ. مگر په ټوله کې د اوباما دغه اعلان بیا هم د افغانستان په تړاو د دیموکرات گوند د بهرني سیاست دریځ پیاوړی کړی دی.

افغانستان؛ د امریکا په بهرني سیاست کې

په عراق کې د "اسلامي دولت" ډلې له راپیدا کېدو او د اوکراین او سوریې د قضیې له کبله په ۲۰۱۴ او ۲۰۱۵ کال کې د امریکا په بهرني سیاست کې د افغانستان ارزښت په کمېدو شو؛ خو څرنگه چې په سوریه او اوکراین کې د روسانو دریځ ورځ تر بلې پیاوړی شو او امریکا په عراق کې له مخامخ پوځي مداخلې څخه تراوسه ډډه کوي؛ نو د اوباما دغه نوې پرېکړه ښيي، چې د افغانستان په لور د امریکا پاملرنه یو ځل بیا زیاته شوې ده.

د امریکایي سرتېرو د حضور د دوام اغېزې

په افغانستان کې د امریکایي سرتېرو د پاتې کېدو اغېزې هر اړخیزې دي؛ خو بنسټیزه اغېزه به یې دا وي، چې دا به د دولت وسله والو مخالفینو ته د جگړې لپاره نوره انگېزه هم ورکړي، جگړه به همداسې روانه وي او سوله به په هېواد کې تر دريو نورو کلونو پورې هم ټینګه نه شي. له همدې ځایه ده، چې طالبانو د امریکایي سرتېرو د پاتې کېدو په تړاو خپره کړې اعلامیه کې خپلو جنگیالیو ته د جگړې د تېزولو لارښوونه کړې ده. د سولې نه

راتگ او د امنیت نه ټینګېدل به د تېرې یوې نیمې لسيزې په پرتله پر افغانستان ډېرې ناوړه اقتصادي اغېزې هم وکړي. دا اوس هم د یوه [څېړنیز راپور](#) له مخې افغانستان ته هر کال د جگړې له کبله په اقتصادي ډگر کې تر ۹ ملیارده ډالرو پورې تاوان رسېږي.

د دې ترڅنګ د امریکایي سرتېرو د پاتې کېدو قوي احتمال دا هم دی، چې افغانستان به بیا د سیمه ییزو هېوادونو د رقابتونو ډگر وگرځېږي، هغه هم په یوه داسې مهال کې چې له امریکا سره د روسیې رقابت ورځ تر بلې زیاتېږي او چین هم د امریکایي سرتېرو د پاتې کېدو په غبرګون کې په خپله اعلامیه کې ویلي، چې باید د افغانستان خپلواکۍ، ځمکنۍ بشپړتیا او ملي حاکمیت ته پکې درناوی وشي.

امکان همکاری نظامی چین و روسیه با افغانستان

به نظر می‌رسد که با کاهش نیروهای امریکایی در افغانستان و گسترش دامنه جنگ در این کشور جنگ‌زده، کشورهای منطقه در صدد اند تا مانع رسیدن تبعات منفی بحران افغانستان به کشورهای شان گردند. چین و روسیه از جمله کشورهای همسایه افغانستان اند که از این وضع نگرانی دارند. به خصوص بعد از آغاز فعالیت‌های گروه "دولت اسلامی" در افغانستان، این نگرانی‌ها افزایش یافته است.

در جریان سفر معصوم استانکزی سرپرست وزارت دفاع افغانستان از بیجنگ که به منظور شرکت در ششمین جلسه انستیتوت مطالعات استراتژیک چین صورت گرفت، مقامات چینی در مورد کمک نظامی به افغانستان ابراز آمادگی کردند. در این سفر همچنان معصوم استانکزی یک تفاهمنامه همکاری بین وزارت دفاع افغانستان و وزارت دفاع چین را با معاون لوی درستیز چین امضاء نمود. در ماه می سال روان میلادی نیز، نورالحق علومی وزیر داخله افغانستان در سفرش به چین، یک تفاهمنامه همکاری دوجانبه را با همتای چینی اش به امضا رسانیده بود.

از طرف دیگر جنرال عبدالرشید دوستم معاون اول رئیس جمهور در سفری به ماسکو، از فدراسیون روسیه تقاضای کمک نظامی نمود. در این تحلیل روی امکانات کمک نظامی این دو کشور به افغانستان، با در نظر داشت تحولات اخیر در مناسبات بین‌المللی پرداخته شده است.

سابقه روابط چین و افغانستان

افغانستان و چین به عنوان دو کشور همسایه در طول قرن‌ها با هم روابط دوستانه داشته اند. روزگاری راه ابریشم راه بازرگانی کشور پهناور چین تا به اروپا بود و کاروان‌های تجارتي بخشی از این سفر را مسیر افغانستان طی می‌کرد. در گذشته‌ها کشور چین با افغانستان در بخش پروژه‌های آبیاری همکاری‌های مثمر انجام داده بود.

کشور چین از جمله کشورهایی بود که در دوران تجاوز اتحاد شوروی به افغانستان، از مردم افغانستان حمایت کرد. این کشور همیشه در سازمان ملل متحد خواهان خروج نیروهای شوروی از افغانستان بود.

با حمله آمریکا به افغانستان و سرنگونی حکومت طالبان، چین از تحولات جدید در افغانستان استقبال کرد. چینی‌ها به این امید بودند که مبارزه آمریکا علیه "تروریسم" خواهد توانست تا منطقه را از افراط‌گرایی و خشونت به سوی صلح و ثبات ببرد و در نتیجه امکان همکاری‌های اقتصادی میان کشورها که چین سخت به آن نیازمند است، فراهم آید.

چین در بزرگترین پروژه معدن در افغانستان، یعنی معدن مس عینک در نزدیکی کابل و همچنان در ساحهٔ آمو دریا در شمال افغانستان در استخراج نفت سرمایه‌گذاری نمود. در طول چهارده سال گذشته کشور چین با افغانستان در بخش‌های مختلف که به بازسازی افغانستان رابطه می‌گرفت، کمک نموده است.

در 8 جون 2012 و در جریان سفر حامدکرزی به بیجنگ، سند همکاری‌های استراتژیک میان دو کشور در 9 ماده میان رؤسای جمهور دو کشور به [امضا رسید](#) که به توسعه همکاری میان دو کشور در بخش‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی تاکید شد.

نگرانی امروز چین ناشی از چیست؟

کشور چین هرچند مرز طولانی با افغانستان ندارد و آن نیز در مناطق به شدت صعب‌العبور واقع شده، اما چالش‌های جنگ در افغانستان می‌تواند روی این کشور قدرتمند، تاثیر گذار باشد. در زمان حاکمیت طالبان، هیئت‌هایی از چین به صورت منظم به افغانستان مسافرت می‌نمود و از اینکه جنگجویان ایغور در داخل افغانستان آموزش نظامی می‌بینند، ابراز نگرانی می‌نمودند و هر بار نیز طالبان وعده می‌سپردند که جلو این کار را خواهند گرفت.

چین حکومت طالبان را به رسمیت نمی‌شناخت اما رابطه خود با کابل را عادی نگه‌داشت. به همین دلیل است که امروز طالبان نیز به کشور چین به چشم کشوری که می‌تواند در برنامه صلح افغانستان نقشی مثبت ایفا نماید، می‌نگرند.

از جانب دیگر کشور چین با پاکستان رابطه دوستانه و نزدیک دارد و به همین دلیل حکومت افغانستان نیز امیدوار است تا نفوذ چین بر پاکستان، در پروسه صلح افغانستان مثر ثمر واقع گردد.

اهمیت چین برای افغانستان موجب گردید تا اشرف غنی رئیس جمهور افغانستان بعد از رسیدن به قدرت در دومین سفر خارجی خویش عازم بیجنگ شد و با مقامات چین در مورد مسایل مختلف از جمله پروسه صلح افغانستان تبادل نظر نمود.

امکان همکاری نظامی روسیه

با آغاز خروج نیروهای خارجی از افغانستان، حکومت افغانستان متوجه شد که نیروهای افغان آنگونه که غربی‌ها در ابتدای کار وعده سپرده بودند، آموزش ندیده و تجهیز نشده‌اند. حامد کرزی بارها از این وضع شکایت نمود و امریکا را به خلف وعده متهم کرد. او در این مورد بارها تاکید کرد که اگر کشورهای غربی نیروهای افغان را طوری که لازم است تجهیز نمایند، مجبور است تا به سوی کشورهای دیگر رو آورد که منظور وی فدارسیون روسیه بود.

حکومت وحدت ملی نیز همین مشکل را درک کرد. شاید انتصاب کمونیست‌های سابق در پوست‌های مهم نظامی و انتظامی به این امید صورت گرفت که روسیه را تشویق به کمک نظامی به افغانستان نماید.

الکساندر مانتیسکی سفیر روسیه در کابل چندین بار از آمادگی کشورش برای کمک نظامی به افغانستان سخن گفته است. جنرال عبدالرشید دوستم بعد از سفر به روسیه گفت که مقامات روسی حاضر اند سلاح‌های مدرن حتی طیارات جنگی به افغانستان بدهند، اما به نظر می‌رسد که تحقق این وعده‌ها نیاز به پول دارد. قبلا امریکا تعدادی هلی‌کوپترهای روسی برای نیروهای افغان از روسیه خریداری نموده بود که تعدادی از آنها در جریان جنگ‌ها از بین رفته است.

حکومت افغانستان به بسیار ساده‌گی گمان می‌کند که ناامنی‌ها در شمال و فعالیت‌های گروه داعش می‌تواند موجب ترغیب روس‌ها به کمک نظامی با افغانستان گردد، اما معادلات نظامی در منطقه با دخالت نظامی روسیه در سوریه به کلی دگرگون گردیده است. با نزدیک شدن روابط میان روسیه و چین، روابط میان روسیه و پاکستان در حال گسترش است.

سیاست منطقی چین و روسیه

کشورهای چین و روسیه از وقایع افغانستان دور مانده نمی‌توانند و آنها در هر قدم از اشتباهات امریکا به نفع گسترش نفوذ خود در منطقه استفاده می‌کنند. در حالیکه امریکا در اوکراین و سوریه بازی را به نفع روس‌ها باخته است، برای امریکایی‌ها برای مقابله با چین و روسیه در این منطقه، فقط جبهه جنگ در داخل افغانستان و پشت جبهه یعنی پاکستان باقی مانده است.

پاکستان برای روس‌ها اهمیت بیشتر از افغانستان دارد؛ زیرا افغانستان در طول چهارده سال گذشته و حتی در شرایط حضور 150 هزار سرباز خارجی نیز خود را در برابر اسلام‌آباد بی‌دفاع می‌دانست. روس‌ها به این باور اند که امریکا و غرب بسیاری از نقشه‌های خود در جنوب آسیا را از طریق پاکستان به پیش می‌برند و بنابراین پاکستان برای آینده افغانستان و آسیای میانه مهم است و باید به این کشور نزدیک شد.

ولادیمیر پوتین در سال 2011 گفته بود که پاکستان می‌تواند در جنوب آسیا و جهان اسلام دوست خوب روسیه باشد. مذاکرات استراتژیک میان روسیه و پاکستان در سال 2013 آغاز شد. در ماه جون سال جاری 2015 راحیل شریف در سفر به ماسکو در مورد همکاری‌های نظامی میان دو کشور صحبت نمود و در ماه جولای در حاشیه کنفرانس (اوپا) نواز شریف با پوتین ملاقات داشت. در ماه اکتوبر میان روسیه و پاکستان قراردادی به امضا رسید که به موجب آن کمپنی دولتی (روستیک) روسیه از ترمینل گاز مایع بندر کراچی پایپ‌لاینی را به طول 1100 کیلومتر تا به لاهور احداث خواهد کرد که مصارف آن بین 2 الی 2.5 میلیارد دالر تخمین می‌شود. این پروژه در 3 الی 4 سال تکمیل خواهد شد.

در ماه اگست میان پاکستان و روسیه توافق به عمل آمد تا برای مبارزه علیه تروریسم، روسیه 4 فروند هلی‌کوپتر MI-35 به پاکستان بدهد و همچنان در مورد خرید سلاح و تجهیزات نظامی از جمله طیارات بمب افکن نوع (سوخو) نیز مذاکرات در جریان است.

نتیجه گیری

بعد از سال‌ها جنگ در افغانستان، به نظر می‌رسد که روسیه و چین به این نظر رسیده‌اند که برای مهار ناامنی‌ها در افغانستان باید با پاکستان معامله نمایند، زیرا خود حکومت افغانستان هم به این باور است که کلید صلح افغانستان در دست پاکستان است.

با توجه به این مسایل، به نظر نمی‌رسد که چین و روسیه سلاح‌های سنگین در اختیار حکومت افغانستان بگذارند و به این ترتیب طالبان را که اکنون با داعش در تقابل اند، در موقعیتی قرار دهند که سرانجام به داعش بپیوندند. پیچیدگی وضع در افغانستان سبب شده تا کشورهای منطقه برخوردی محتاطانه با این کشور داشته باشند.

پایان

ارتباط با ما:

ایمیل: csrskabul@gmail.com info@csrskabul.com

وب سایت: www.csrskabul.net - www.csrskabul.com

شماره تماس دفتر: (+93) 784089590

ارتباط با مسئولین:

دکتور عبدالباقي امين، رئيس مركز مطالعات استراتژيك ومنطقوي: abdulbaqi123@hotmail.com (+93) 789316120

داکتر وحیدالله مصلح، معاون مركز مطالعات استراتژيك ومنطقوي: drwahidm@gmail.com (+93) 747575741

حکمت الله خلاند، مسؤول تحقیقات و نشرات: hekmat.zaland@gmail.com (+93) 775454048

یادآوری: لطفا نظرات و پیشنهادات خود را جهت بهبود مطالب این نشریه به ما ارسال دارید.